

HARALD

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Har-' = 'leger';

2] '-ald' of '-old' komt van 'wald', afgeleid van het werkwoord 'walten' = 'heersen'.

Dus 'Heerser over het leger'.

*

Ariald van Como, Italië; diaken & martelaar; † 1066; feest 27 juni.

Hij stamde af van lagere adel uit Cuciaco in de buurt van Como. In zijn jonge jaren had hij overal in Europa rondgereisd en daarbij veel kennis opgedaan.

In de kerk van zijn dagen zaten vele geestelijken die niet leefden in overeenstemming met hun ambt: ze hadden een vaste relatie, lieten zich betalen voor hun diensten en verbleven het liefste in kringen van rijken en hooggeplaatsten zonder zich te bekommeren om mensen die hulp nodig hadden. Ariald klaagde deze kerkelijke leiders openlijk aan. Hij pleitte voor een sobere levenswijze in de kerk en voor duidelijke regels gebaseerd op de tijden van het begin, toen de kerkelijke leiders een voorbeeld waren voor de gewone mensen.

In 1056 verbleef hij in Milaan. Daar was een zekere Wido al sinds elf jaar de aartsbisschop. Hij genoot de bescherming van keizer Hendrik III; maar voor elke serieuze gelovige was hij een steen des aanstoots. In alle vrijmoedigheid verhief Ariald zijn stem tegen de godgeklagde levenswijze van de aartsbisschop. Waar hij maar kon probeerde hij medestanders te vinden. Daaruit groeide een beweging, die de Pataria werd genoemd. De aartsbisschop was er niet van onder de indruk; hij beschouwde het allemaal als een storm in een glas water. Temeer, omdat de leden voornamelijk voor het merendeel gewone mensen waren uit het lagere volk. Maar zelfs toen zich geleidelijk aan ook geestelijken en hooggeplaatsten begonnen aan te sluiten, deed de aartsbisschop dit alles met een cynisch schouderophalen af. Intussen ging Ariald predikend rond. Hij zette zijn woorden kracht bij door zelf een heilig en sober leven te leiden, terwijl hij de houding van de geldbeluste geestelijken ronduit bestempelde als een ketterij.

Uiteindelijk zagen Wido en de zijnen in dat ze ernstig rekening moeten gaan houden met deze kritische beweging.

Wido begon meteen met grove middelen: hij verbood Ariald om nog ergens naar de kerk te gaan. Als er toch een priester was, die hem in zijn kerk toeliet, kon die rekenen op de zwaarste straffen die maar denkbaar waren. Ariald riep nu de hulp in van de paus. Die steunde hem door te zeggen dat ze niet moesten rusten voor die 'kankergezwellen' met succes bestreden waren. De kwestie liep nu zo hoog dat er een complete burgeroorlog dreigde. Ariald probeerde het volk in bedwang te houden. Intussen verschenen er pauselijke gezanten die zelf de zaak in oenschouw wilden nemen. Bisschop Wido vermeed een ontmoeting en zorgde dat hij buiten de stad was. Ze hadden nog niet hun hielen gelicht, of daar was hij weer. Nu keerde hij zich openlijk tegen de paus. Een moordaanslag op Ariald mislukte.

De bisschoppen van de landstreek Lombardije kwamen in vergadering bijeen, erkenden dat hun levenswijze verwarrend was en beloofden beterschap en bekering. Wido was een van hen. Maar eenmaal thuis hervatte hij zijn oude levenswijze, alsof er geen mede door hem ondertekende belofte bestond. Het kwam van kwaad tot erger. Ariald stuurde een bericht naar de paus. Deze antwoordde, dat de bisschop afgezet moest worden en uit zijn bisdom verbannen. Wido stuurde aan op vervolging van zijn tegenstanders en probeerde de mensen van de stad aan zijn kant te krijgen door ze rijke schenkingen te doen. Ariald voelde zich hoe langer hoe meer bedreigd, verliet de stad en vond onderdak bij een geestelijke ergens in de omgeving. Deze heeft hem verraden. In de buurt van het Lago Maggiore kregen aanhangers van Wido Ariald te pakken; daarbij geholpen door een nicht van de bisschop. Op gruwelijke wijze hebben ze hem om het leven gebracht.

In 1904 werd hij door paus Pius X heilig verklaard.

*

Harald was de naam van een aantal Deense en Noorse koningen, zoals Harald Blauwtand, koning van Denemarken (935-985).